

قانون سرمایه گذاری در افغانستان

بخش اول:

ماده ۱

این قانون به منظور تشویق و تقویت سرمایه گذاری خارجی و داخلی خصوصی ایجاد شده است. هدف این قانون، سرمایه گذاری و توسعه اقتصادی، بسط بازار کار، افزایش درآمد ملی، ارتقاء استانداردهای زندگی و کمک به پروسه بازسازی افغانستان می باشد.

ماده ۲

تعریف واژگان بکار رفته در این قانون بدین شرح است:

۱) سرمایه گذاری: بهره گیری از سرمایه مالی و غیر مالی مانند پول نقد یا اعتبار، کالا، خدمات و ... (حقوق انحصاری و مالکیت معنوی، علامت تجاری، و حق التالیف) که در شرکت تایید شده است.

۲) شرکت تایید شده: سرمایه گذاری توسط یک فرد یا یک شخص حقوقی، داخلی یا خارجی، همانگونه که در این قانون آمده است.

ماده ۳

افراد حقیقی و حقوقی افغانی واجد شرایط قانونی و افراد حقیقی و حقوقی خارجی که در کشور متبوع خود از نظر قانونی واجد شرایط هستند تا به امر تجارت پردازند، با استفاده از این قوانین، می توانند در همه بخش های خدماتی و زیر ساختی

اقتصادی سرمایه گذاری نمایند.

ماده ۴

متعاقب یک بررسی جامع، بر اساس این قانون گذاری، مجوز عملکرد برای سرمایه گذاری توسط کمیته عالی سرمایه گذاری (HCI) اعطا خواهد شد.

ماده ۵

جهت جذب سرمایه، HCI حوزه های مختلف مناسب سرمایه های خصوصی را در دسترس عموم قرار خواهد داد.

ماده ۶

سرمایه های خصوصی داخلی و خارجی و معاملات مشترکی که مشمول این قانون هستند می توانند به صورت یکی از موارد ذیل باشد:

۱- ۱۰۰ درصد سهام خصوصی داخلی

۲- ۱۰۰ درصد سهام خصوصی خارجی

۳- هر نوع تلفیقی از سرمایه سهامی بخش خصوصی خارجی و داخلی

۴- مشارکت های تجاری مشترک دولتی یا خصوصی و داخلی یا خارجی

با توجه به دو مورد آخر، درصد و توزیع سهام با توافق طرفین تعیین خواهد شد.

بخش دوم: مقام هماهنگ کننده و کنترل کننده

ماده ۷

HCI عالی ترین مقام تصمیم گیرنده برای ایجاد، پشتیبانی، تشویق و توسعه سرمایه های داخلی و خارجی در کشور

می باشد. این هیئت متشکل است از:

وزیر بازرگانی- وزیر دادگستری- وزیر امور خارجه- وزیر امور مالی- وزیر برنامه ریزی- وزیر بازرگانی

هر وزیر مسئولیت شرکت در جلسات پروژه های سرمایه گذاری مربوطه را بر عهده دارد. وزرا می توانند نماینده ای را از

طرف خود برای این جلسات تعیین کنند. خدمات مربوط به کمیته عالی سرمایه گذاری تحت اختیار قانونی وزارت بازرگانی

می باشند.

ماده ۸

هر ساله دو نماینده علی البدل از بخش سرمایه گذاری خصوصی با HCI همکاری می کنند.

ماده ۹

HCI سالی دوبار به کابینه گزارش می دهد (هر شش ماه)، این کمیته گزارشات را منتشر می سازد.

ماده ۱۰

HCI وظیفه پیگیری پیشنهادات پروژه های سرمایه گذاری را برای کارایی اقتصادی و اقدام کارشناسانه انجام خواهد داد.

در این راستا، HCI از موارد ذیل تشکیل شده است:

۱ - چهار متخصص فنی

۲ - دو نماینده از سرمایه گذارها

اعضای گروه فوق هر ساله عوض می شوند.

ماده ۱۱

HCI سرمایه اولیه را مبتنی بر ارزیابی بازار داخلی تعیین خواهد کرد، در صورت اعتراض سرمایه گذار نسبت به این ارزیابی،

یک شرکت ارزیابی کننده مرضی الطرفین، ارزش را تعیین می کند.

ماده ۱۲

بازرگانی تایید شده مسئولیت سازماندهی دفاتر حسابداری را بر عهده دارد که می تواند بر اساس استانداردهای بین المللی

توسط شرکت های حسابداری غیر وابسته ممیزی می شود. شرکت ممیزی غیر وابسته توسط HCI انتخاب خواهد شد.

بخش سه: تعهدات، امتیازات و معافیت های شرکت های تایید شده

ماده ۱۳: درآمدها

۱ - سرمایه گذاری کوتاه مدت: زمان تعیین شده برای معافیت های مالیاتی چهار سال از زمان صدور مجوز خواهد بود، و یا

سه سال از شروع تولید، مبنی بر این که کدام یک مقدم باشد، و این معافیت سه برابر ارزش سرمایه گذاری را در بر

می گیرد.

۲ - سرمایه گذاری میان مدت: جدول زمانی برای معافیت های مالیاتی شش سال از صدور یا پنج سال از شروع تولید است،

مبنی بر این که کدام یک مقدم باشد، و این معافیت یک و نیم برابر ارزش سرمایه را در بر می‌گیرد.

۳- سرمایه‌گذاری دراز مدت: جدول زمانی برای معافیت‌های مالیات هشت سال از صدور مجوز خواهد بود و یا هفت سال از

شروع تولید، مبنی بر این که کدامیک مقدم باشد، و این معافیت برابر با ارزش سرمایه است.

در مورد شرایط خاص سرمایه‌گذاری که نیاز به بسط زمانی دارد، با توجه به معیارهای جهانی، HCI توسعه زمانی را تعیین خواهد کرد.

در تمام بندهای این ماده، با استرداد مبلغ مذکور، سرمایه‌گذار حائز شرایط معافیت مالیاتی بیشتر نمی‌باشد.

ماده ۱۴

HCI، با توجه به استانداردهای جهانی، شرایط سرمایه‌گذاری را تحت هر بند ماده ۸ تعیین خواهد کرد.

ماده ۱۵: عوارض گمرکی

تولید شرکت از هر نوع تعرفه و مالیات‌های صادراتی به مدت ده سال از صدور مجوز معاف خواهد بود.

ماده ۱۶: اجاره مستغلات

سرمایه‌گذاران خارجی، اعم از دراز مدت، میان مدت و کوتاه مدت، می‌توانند به مدت سی، بیست و یا ده سال مستغلات را

اجاره کنند HCI. بنا بر دلایل موجه و یا در صورت نیاز می‌تواند این مدت را افزایش دهد.

ماده ۱۷: انتقال سرمایه، منافع، بهره و وامها

انتقال سرمایه و بهره بازرگانی خصوصی خارجی و وام و بهره ایجاد شده از سرمایه‌گذاری می‌تواند تحت محدودیت‌های

ذیل انتقال یابد:

۱- سرمایه‌گذاری خارجی ثبت شده و سود حاصله از سرمایه که مجدداً سرمایه‌گذاری می‌شود می‌تواند بعد از یک دوره

هفت ساله انتقال یابد.

۲- بهره و میزان اصلی وامها می‌تواند تا میزان قید شده در قرارداد انتقال یابد.

ماده ۱۸

اتباع خارجی شرکت‌های تایید شده می‌توانند هفتاد درصد درآمد خود را، بعد از پرداخت عوارض و مالیات انتقال دهند.

ماده ۱۹: فروش

سرمایه گذاران خارجی و سرمایه گذاران افغان با سرمایه خارجی می‌توانند بعد از تراز دفاتر حسابداری قانونی خود و تایید HCI شرکت را به فروش برسانند.

ماده ۲۰

سرمایه گذاران مذکور در ماده ۱۹ می‌توانند سرمایه و درآمد حاصل از فروش را انتقال دهند.

ماده ۲۱

سرمایه گذاران خارجی و داخلی با سرمایه خارجی می‌توانند با توجه به این نامه ها، و کسب مجوز از HCI، رعایت مقررات تجاری، و مشخص کردن دفاتر حسابداری قانونی خود، و انتقال سرمایه به کشور مورد نظر، منحل شوند.

ماده ۲۲: خرید و فروش سهام

سرمایه گذار خارجی تایید شده می‌تواند سهام خود را به شهروندان افغانی یا به دولت افغان بفروشد.

ماده ۲۳

هر گاه فروش سهام توازن مالی یا مدیریتی را بر هم بزند، آنگاه HCI می‌تواند از فروش سهام جلوگیری به عمل آورد.

ماده ۲۴

خرید، فروش، یا استفاده از حق انحصاری و علامت تجاری، و دانش فنی مربوط به سرمایه گذاری تایید شده، مطابق با توافق قراردادی سرمایه گذار انجام خواهد شد.

ماده ۲۵

سرمایه گذاران تایید شده خارجی و داخلی این حق را دارند تا از تسهیلات بانکی افغانستان استفاده کنند تا برای ارز خارجی خود حساب بانکی افتتاح نمایند. همچنین این حق را دارند تا از اعتبار خود استفاده کنند یا وام بگیرند تا سرمایه گذاری خود را در کشور افزایش دهند.

ماده ۲۶

سرمایه گذاران خارجی و داخلی توصیف شده در این قانون سرمایه گذاری نمی‌توانند کالاها و اقلامی را وارد کنند که جزء مواد اولیه تولیدات آنان نمی‌باشد.

ماده ۲۷

سرمایه گذاران خارجی و داخلی در محدوده امکانات خود برای انتخاب افغان های ماهر جهت پرسنل خود، و آموزش فنی و کمک به تقویت دانش فنی کارکنان خود مسئول می باشند.

بخش چهارم: متفرقه

ماده ۲۸: مصادره، ضبط و ملی سازی

دولت بدون روند قانونی و حکم دادگاه واجد صلاحیت قانونی حق مصادره، ضبط یا ملی سازی را ندارد.

ماده ۲۹

سلب مالکیت سرمایه گذاری های خارجی یا داخلی تنها با توجه به امنیت داخلی مجاز است که در آن دولت باید قبلاً بهای منصفانه بازار را بپردازد که توسط شرکت ارزیاب بین المللی غیر وابسته تعیین خواهد شد.

ماده ۳۰

سرمایه گذاران خارجی و داخلی خصوصی می توانند مبالغی را انتقال دهند که در نتیجه ملی سازی و مصادره دولت به دست آمده اند. شکایات شرکت های تایید شده به HCI خواهد رسید و تصمیمات مقتضی توسط HCI اتخاذ خواهد شد.

ماده ۳۱

ساخت خط لوله، زیر ساخت ارتباطات تلفنی دور برد، صنایع گاز و نفت و معادن از این قانون سرمایه گذاری مستثنی خواهند بود. سرمایه گذاری در این بخش ها تحت قانونی جداگانه تنظیم می شود.

ماده ۳۲: حل و فصل مناقشه

مناقشه بین سرمایه گذاران داخلی و خارجی در برابر HCI و کارمندان و هویت های دولتی می تواند مستقیماً به روشی دوستانه با رعایت و توجه به قواعد این قانون گذاری و مستندات شرکت تایید شده و قراردادهای مشخص که در این خصوص به امضا و توافق رسیده است، حل و فصل شود.

اگر مناقشات به این شیوه حل و فصل نشوند، آنگاه با توجه به مناقشات بین دولت ها و شهروندان خارجی یا مطابق با قانون حکمیت کمیسیون سازمان ملل و قوانین بین المللی، طرفین میتوانند به کنوانسیون ۱۸ مارس ۱۹۶۵ واشنگتن رجوع کنند.

ماده ۳۳

تصمیمات مبتنی بر کنوانسیون بین المللی جهت حل مناقشه یا قانون حکمیت نهایی خواهد بود و طرفین تسلیم رای آن هستند.

ماده ۳۴

HCI مقرراتی برای اعمال این قانون صادر می کند، مشروط بر این که این قوانین در تضاد با قانون فعلی و دیگر قوانین کشور نباشند.

ماده ۳۵

هر گاه مفاد این قانون سرمایه گذاری با مفاد دیگر قوانین موجود مربوط به سرمایه گذاری خصوصی خارجی و داخلی تناقض داشته باشد، مفاد این قانون سرمایه گذاری اعمال خواهد شد. ماده ۳۶

این قانون بعد از امضای رئیس دولت معتبر خواهد بود و در روزنامه دولتی انتشار خواهد یافت، قانون سرمایه گذاری داخلی و خارجی خصوصی که در روزنامه رسمی شماره ۷۹۷ (مورخ ۸/۸/۱۴۲۲ هجری قمری) انتشار یافته است، باطل و بی اعتبار می باشد.

۳-۲ - مقررات مربوط به دریافت کارت بازرگانی:

متن کامل مقررات چگونگی اخذ کارت بازرگانی توسط اتباع کشورهای خارجی در افغانستان برای انجام فعالیتهای تجاری ماده ۴۸- اتباع خارجی اعم از اشخاص حقیقی و حقوقی به منظور تجارت در افغانستان مکلفند برای اخذ جواز تجاری به مرکز وزارت تجارت در کابل مراجعه نمایند در صورت قبولی در خواستشان جواز نامه تجاری مورد نظر مطابق شرایط مندرج این فصل در بدل مبلغ (چهار صد) دلار آمریکایی اجرا ی شود تاجر خارجی مکلف به انجام تادیات فصل ششم این لایحه نیز می باشد.

ماده ۴۹

اتباع خارجی در درخواست خویش باید نوع فعالیت تجاری خود را واضح و تصریح نمایند.

ماده ۵۰

تجار خارجی که جواز تجاری افغانی را حاصل می نمایند مکلف به رعایت قوانین نافذ افغانی و انجام تادیات قانونی به دولت افغانستان می باشند.

ماده ۵۱

برای حصول جواز نامه تجارتي خارجي انجام مراتب آتي ضروري است:

الف- ارائه درخواست کتبي با سه قطع عکس

ب- ارائه تصديق عدم مسئوليت از مراجع قانوني کشور متبوع درخواست دهنده.

ج- توضيح اسم شرکت، تاريخ تاسيس، ميزان سرمايه و آدرس مرکزي در کشور متبوع درخواست دهنده.

د- ارائه تصديق يکي از بانکهاي کشور متبوع در مورد داشتن اعتبار مالي درخواست دهنده.

ه- تضمين شرکت مورد تاسيس در افغانستان از جانب دفتر مرکزي درخواست دهنده و اتاق تجارت کشور مربوط.

و- تمام اسناد مندرج فوق به تاييد وزارت خارج کشور متبوع درخواست دهنده و تاييد سفارت افغاني مقيم آن کشور بعد از

ممهور شدن از طريق وزارت امور خارجه دولت افغانستان به وزارت تجاري ارائه مي گردد.

کشور متبوع شخصيت حقيقي همان کشوريست که شخصيت حقيقي مذکور در انجا تاسيس گرديد است.

ماده ۵۲

سرمايه اوليه شرکتهای تجاری خارجی مبلغ (یک صد هزار) دلار آمریکا می باشد.

ماده ۵۳

تاجران خارجی دارنده جواز افغاني صرفا مجازند اموال توليدي کشور خویش را به افغانستان وارد نمایند و حق واردات از ساير

کشورها را به افغانستان ندارند.

ماده ۵۴

تاجران خارجی حق خرده فروشی ندارند.

ماده ۵۵

تاجران خارجی می توانند توليدات افغاني را به ساير کشورها صادر نمایند.

ماده ۵۶

جواز نامه تجارت خارجی برای یک سال دارای اعتبار بوده و در پایان هر سال در صورتی که تمام تکالیف قانونی خویش را

انجام داده باشند می تواند برای سال آینده نیز تجدید شود.

ماده ۵۷

تاجر خارجی مکلف است دفتر تجارتي حساب خود را مطابق قوانين نافذه در افغانستان به يکي از زبانهاي رسمي افغانستان مرتب نمايند.

ماده ۵۸

محل فعاليت تجارتي تاجر خارجي در افغانستان در شهر (کابل) مي باشد در صورتي که ايجاد نمايندگيهاي شرکت در ولايت ضروري باشد با موافقت وزارت تجارت، نمايندگي مورد نظر در ولايات مربوطه مي تواند تاسيس شود. در اينصورت وزارت تجارت بايد با توضيح ضرورت ها موافقت مراجع امنيتي را در آن مورد حاصل نمايد.

ماده ۵۹

تاجر خارجي مکلف است تمام داد و ستد خود را از طريق بانکهاي افغاني اجرا نمايد.

ماده ۶۰

صدور پاسپورت و ويزاي ورود و خروج تاجر خارجي بر اساس درخواست شخص و با مراجعه و ارائه جواز به يکي از شعب ذيربط وزارت تجارت افغاني صورت مي گيرد. تمديد ويزاي اقامت تاجر خارجي تابع جوازنامه وي بوده و همه ساله بعد از تجديد جواز تجارتي اجرا مي گردد.

ماده ۶۱

تاجر خارجي با اجازه وزارت تجارت ميتواند اعضاي خارجي دفتر خويش را استخدام کند که اين اعضا نمي توانند بيش از يک هشتم تعداد پرسنل شرکت باشند. ويزا اقامت براي اتباع خارجي بعد از تثبيت ضرورت استخدام آنها از طرف وزارت تجارت از مراجع قانوني صادر مي گردد.

ماده ۶۲

تاجر خارجي مکلف است در صورت فسخ قرارداد مستخدمين خارجي موضوع را به وزارت تجارت اطلاع دهد مستخدمين مذکور مکلفند طی مياعادي که از طريق وزارت تجارت تعيين ميگردد کشور را ترک گویند.

ماده ۶۳

تاجر خارجي مکلف بحضور در مرکز تجاري خويش مي باشد اگر خواسته باشد براي مدتي از افغانستان خارج شود بايد

نخست وکیل قانونی خویش را تعیین و بعداً با اجازه وزارت تجارت بخارج برود بدین ترتیب وکیل قانونی مذکور مکلف بانجام تمام تعهداتف بدهیها و وظایف تاجر مذکور می باشد.

ماده ۶۴

هر گاه تاجر خارجی برای همیشه افغانستان را ترک نماید وزارت تجارت را در جریان قرار می دهد وزارت تجارت پس از استعلام از عدم مسئولیت و اخذ تایید از تمام موسسات مربوطه و تصفیه حساب نامبرده، اجازه ترک افغانستان را به وی می دهد. وزارت تجارت مکلف است دو ماه قبل از تاریخ خروج تاجر نامبرده از کشور موضوع را از طریق رسانه اطلاعات جمعی باطالع عموم برساند.

ماده ۶۵

تاجر خارجی و مستخدمین آن مکلف اند در مدت اقامت خویش در افغانستان در امور دینی، سیاسی وامنیتی افغانستان بصورت مستقیم ویا غیر مستقیم تشبث و مداخله ننمایند.

این قانون از تاریخ توشیح رئیس دولت نافذ ودر جریده رسمی نشر می گردد وبا انفاذ آن قانون سرمایه گذاری خصوصی داخلی وخارجی و مقررہ تنظیم اجراءت و فعالیت های اداره مرکزی تشویق و انکشاف سرمایه گذاری خصوصی منتشره جریده رسمی شماره (۷۹۷) مورخ: ۸/۲/۱۴۲۲ ه.ق ملغی شمرده می شود.